

DOĞUM GÜNÜ KIZI

DE
X
PLUS

PENELOPE
DOUGLAS

DEX PLUS'ta YAYIMLANAN DİĞER KİTABI

Punk 57

DOĞUM GÜNÜ KIZI

Orijinal adı: Birthday Girl

© 2018, Penelope Douglas

Yazan: Penelope Douglas

Çeviren: Güneş Becerik Demirel

Yayıma hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Bu kitap Dystel, Goderich & Bourret LLC ve Kayı Ajans ortak çalışmasıyla yayınlanmıştır.

1. baskı / Aralık 2022 / ISBN 978-625-8492-09-5

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Gökçen Yanlı Atmaca

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldrımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

DOĞUM
GÜNÜ
KIZI

PENELOPE
DOUGLAS

Çeviren: Güneş Becerik Demirel

DE
X
PLUS

Bu eser bir kurgudur. İsimler, karakterler, mekânlar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylarla, mekânlarla, yaşayan veya ölmüş kişilerle kurulabilecek herhangi bir benzerlik tamamen rastlantısaldır.

Şarkı Listesi

- “Addicted to Love” – Robert Palmer
“All She Wants to Do Is Dance” – Don Henley
“Bad Medicine” – Bon Jovi
“Glory Days” – Bruce Springsteen
“Guys My Age” – Hey, Violet
“Hurts So Good” – John Mellencamp
“I Love Rock ‘n Roll” – Joan Jett & The Blackhearts
“I’m on Fire” – Bruce Springsteen
“Jessie’s Girl” – Rick Springfield
“Pity Party” – Melanie Martinez
“Poison” – Alice Cooper
“Pour Some Sugar on Me” – Def Leppard
“Run to You” – Bryan Adams
“The Girl Gets Around” – Sammy Hagar
“The Distance” – Cake

“Büyüdüğün zaman, yüreğın ölür.”
–Allison Reynolds, *Kahvaltı Kulübü*

1. Bölüm

Jordan

Telefonunu açmıyordu. On beş dakika içinde ikinci kez arıyordum ve mesajlarıma da cevap vermiyordu. Acaba hâlâ saat ikide buraya gelmeyi düşünüyor muydu?

Aramayı bitirip barın üstündeki saate bakınca neredeyse gece yarısı olduğunu gördüm. Erkek arkadaşımın işten çıktığını ve beni alması gerektiğini düşünmesine hâlâ iki saat vardı.

Oysa bu gece işten erken çıkarken şansın yüzümüze güldüğünü düşünmüştüm.

Lanet olsun.

Arabamı tamir ettirmem gerekiyordu. Ulaşımımı sağlamak için erkek arkadaşına bel bağlamaya devam edemedim.

Müzik etrafımı sarmıştı; sağındaki müşteriler gülüyorlardı ve solundaki barmenlerden biri soğutucuya buz dolduruyordu.

Tedirginlikten ensemdeki tüyler diken diken oldu. Eğer cevap vermiyorsa ya uyuyordu ya da dışarıdaydı. Her ikisi de beni hatırladığında çok geç olacağı anlamına gelebilirdi. Her zaman güvenilirmez biri değildi ama bu ilk de olmayacaktı.

Sanırım arkadaşını erkek arkadaşın yapmanın sakıncası buydu. Hâlâ paçayı kurtarabileceğini sanıyordu.

Gömleğimi ve okul çantamı muslukların altındaki dolaptan çıkardım ve telefonumu cebime koydum. Askılı bluzumun üstüne ekoseli bir gömlek giydim ve ucunu kot pantolonumun içine sokarak örtüldüm. Bahşiş toplamak için biraz seksi giyinebilirdim ama buradan bu şekilde çıkacak değildim.

Shel bir bira doldururken, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Patronuma baktım; siyah saçlarının arasındaki sarı tutamlar başının tepesinde toplanmıştı ve kolunun üst kısmında bir dizi minik kalp dövmesi vardı.

Dolabın kapağını kapatıp deri çantamın askısını başımın üzerinden geçirirken, "Bu akşam Büyük Sinema'da *Kötü Ruh* oynuyor" dedim. "Cole'u beklerken orada zaman geçireceğim."

Shel birasını doldurmaya bitirdi ve bana söylemek istediği milyonlarca şey varmış ancak nereden başlayacağını bilemiyormuş gibi baktı.

Evet, evet biliyorum.

Keşke bana öyle bakmayı bıraksaydı. Cole'un şu anda telefona cevap vermediği düşünülürse sabahın ikisinde burada olmama ihtimali yüksekti. Bunu biliyordum. Bir arkadaşının evinde zil zurna sarhoş olabilirdi.

Ya da saat ikide beni almak üzere alarmı kurup evde uyumuş ve telefonu başka bir odada kalmış da olabilirdi. Olası değildi ama mümkündü. İki saati vardı. Ona iki saat verecektim.

Üstelik ablam işteydi ve buradaki hiç kimse beni eve bırakmak için çıkıp gidemezdi. Bu gece işler sakindi ve erken paydos etmiştim çünkü masrafları karşılanacak bir çocuğu olmayan tek kişi bendim.

Her ne kadar paraya fazlasıyla ihtiyacım olsa da.

Göğsümün üzerindeki çanta askısını kavrarken, on sekizden büyük olduğumu hissettim.

Aslında artık on dokuz olmuştum; az kalsın hangi günde olduğumuzu unutacaktım.

Derin bir nefes alarak, endişeyi bu geceliğine bir kenara bıraktım. Pek çok yaşıtım para için mücadele ediyordu, faturalarını ödeyemiyordu ve başkalarının arabasına binmek zorunda kalıyordu. Şimdiye kadar her şeyi yoluna koymuş olmayı beklemenin çok fazla olduğunu biliyordum ama durumum yine de utanç vericiydi. Çaresiz görünmekten nefret ediyordum.

Cole'u da suçlayamazdım. Öğrenci kredimden geriye kalanı arabasını tamir ettirmesine destek olmak için harcamak benim ka-

rarımdı. Cole da hep benim yanımda olmuştu. Bir zamanlar, birbirimizden başka bir şeyimiz yoktu.

Shel arkasına dönerek birayı düzenli müşterilerden biri olan Grady'nin önüne koydu ve parasını alırken bana bir bakış daha attı. "Çalışır durumda olan bir aracın yok" dedi. "Ve dışarıyı karanlık. Sinemaya yürüyemezsin. Seks tacirleri tam da sarışın ve çekici genç kızların peşindeler."

Tıksırdım. "Lifetime Filmleri izlemeyi bırakmalısın."

Bazı büyük kasabalarla aramızda az bir mesafe olabilirdi ve Şikago sadece birkaç saat uzaklıktaydı ama yine de hiçliğin ortasındaydık.

Paravanı kaldırdım ve barın arkasından dışarıya çıktım. "Sinema hemen köşeyi dönünce" dedim. "Dereceye girecekmişim gibi koşarsam on saniye içinde orada olurum."

Çıkarken Grady'nin sırtını sıvazladım. Grady başını çevirip bana göz kırparken atkuyruğu şeklindeki kır saçları salındı. "Hoşça kal, evlat" dedi.

"İyi geceler."

Shel müzik kutusunun üzerinden başını uzatarak, "Jordan, bekle" diye bağırınca başımı çevirip ona baktım.

Soğutucudan bir kutu ile tek porsiyonluk bir şarap çıkarmasını ve ikisini de barın üstüne koyarak bana doğru itmesini izledim.

"Doğum günün kutlu olsun" diyerek, muhtemelen unuttuğunu düşündüğümü biliyormuş gibi bana sırtıttı.

Gülümsedim ve küçük Krispy Kreme kutusunu açınca yarım düzine donat gördüm.

Shel, "Alelacele alabildiğim tek şey buydu" diye açıkladı. Hey, bu doğum günü pastam sayılırdı. Bir bakıma. Şikâyet edemezdim.

Kutuyu kapattım ve deri çantamın kapağını kaldırıp, ganimetlerimi içine sakladım. Elbette kimsenin bana bir şey almasını beklemiyordum ama yine de hatırlanmak güzeldi. Ablam Cam yarın onu gördüğümde hiç şüphesiz bana sürpriz yaparak güzel bir gömlek ya da albenili bir çift küpe verecekti ve babam muhtemelen bu hafta bir ara beni arayacaktı.

Yine de Shel beni nasıl güldüreceğini biliyordu. Bir barda çalışacak yaşıyordum ama içecek yaşta değildim. Dışarıda keyfini çıkarabileceğim bir miktar şarap aşırarak, bu geceki küçük maceram olacaktı.

“Teşekkür ederim” dedim ve bara doğru sıçrayarak Shel’in yanağına bir öpücük kondurdum.

“Kendine dikkat et” dedi.

Bir kez başımla onayladım, ahşap kapıdan dışarı çıktım ve kaldırıma adım attım.

Kapı arkandan kapanırken içerideki müzik sıkıcı bir uğultuya dönüştü ve tuttuğumu fark etmediğim nefesimi serbest bırakınca göğüs kafesim rahatladı.

Shel’i seviyordum ama keşke benim için endişelenmeseydi. Bana sanki annemmiş ve her şeyi düzeltmek istiyormuş gibi bakıyordu.

Sanırım onun gibi bir anneye sahip olmak benim için büyük bir şans olurdu.

Hoş ve taze hava her yanımlı sardı, gecenin serinliği yüzünden kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve Mayıs çiçeklerinin kokusu burun deliklerime doldu. Başımı geriye attım, gözlerimi kapattım ve hafifçe esen rüzgârda salınan uzun kaküllerim yanağımı gıdıklarken ciğerlerimi havayla doldurdum.

Sıcak yaz geceleri kapıdaydı.

Gözlerimi açıp sola ve sonra sağa bakınca kaldırımların boş olduğunu gördüm ama caddenin her iki yanında da hâlâ arabalar vardı. VFA otoparkı da doluydu. Tombala gecesi genellikle bu kadar geç saatte bir bar sahnesine dönüşüyordu ve kıdemliler hâlâ formdaymış gibi görünüyorlardı.

Sola döndüm, saç lastiğimi çıkararak buklelerimi serbest bıraktım ve lastiği bileğime dolayıp yürümeye başladım.

Gece havası hâlâ biraz ayaz olsa da iyi gelmişti. Buranın her geldiğinde çok fazla içki vardı ve gece boyunca burnuma sızmıştı.

Ayrıca çok fazla gürültü ve üzerimde çok fazla göz vardı.

Tempomu artırarak, bir süreliğine sinemanın karanlığında gözden kaybolduğum için heyecan duydum. Normalde tek başıma

sinemaya gitmezdim ama gösterimde *Kötü Ruh* gibi bir 80'ler filmi olunca mecbur kalıyordum. Cole özel efektleri yeğliyordu ve 1995'ten önce çekilen filmlere güvenmiyordu.

Onun tuhaflıklarını düşünerek gülümsedim. Neler kaçırdığını bilmiyordu. 80'ler harikaydı. Sadece iyi eğlencenin hüküm sürdüğü bir on yıldır. Her şeyin bir anlamı ya da derinliği olması gerekmiyordu.

Hoş bir kaçıştı, özellikle de bu gece.

Köşeyi dönüp bilet gişesine doğru ilerlerken birkaç dakika erken geldiğimi fark ettim ki bu harikaydı. Başlangıçtaki fragmanları kaçırmaktan nefret ederdim. Kasıyere, "Bir bilet lütfen" dedim.

O gece kazandığım bahşiş tomarını cebimden çıkardım ve bilet için yedi buçuk dolar ayırdım. Yaklaşmakta olan kirama veya dairemizdeki masanın üzerinde duran ve henüz ödeyemediğimiz küçük fatura yığınının yetecek param olduğundan değil ama yedi dolarla zengin olacak ya da iflas edecek halim yoktu.

Üstelik doğum günümdü, o halde...

İçeri girip büfenin önünden geçtim ve ilerideki çift kanatlı kاپıya doğru yürüdüm. Sadece bir tane salon vardı ve çevredeki kasabalarda on iki salonlu daha büyük sinema kompleksleri inşa edildikten sonra bile, burası şaşırtıcı bir biçimde altmış yıldır ayakta. Büyük Sinema bu geceki gibi klasik filmlerin gece yarısı gösterimlerinin yanı sıra kostümlü etkinlikler ve özel partiler de düzenlemek zorundaydı. Okulum ve çalışma programım nedeniyle buraya çok sık gelmiyordum ama bir süreliğine ortadan kaybolmak isteyenler için güzel ve karanlık bir yerdi. Mahrem ve sessizdi.

Kapıdan içeri girerken telefonumu bir kez daha kontrol ettiğimde Cole'un hâlâ aramadığını ya da mesaj atmadığını gördüm. Zil sesini kapattım ve telefonu tekrar cebime koydum.

Perdede bazı reklamlar dönmeye başladı ama salonun ışıkları hâlâ açıktı ve etrafa hızlıca göz atınca, tek başına gelen birkaç kişinin farklı yerlere dağıldığını gördüm. Arkamdaki sıranın sağ tarafında oturan bir çift ve ortada küçük bir erkek grubu vardı –düşüncesizliğe varan yüksek kahkahalarından anlaşıldığı kadarıyla

gençlerdi. Yaklaşık üç yüz koltuktan iki yüz seksen beş tanesi hâlâ boştu ve istediğim yeri seçebilirdim.

Beş-altı sıra aşağıya indim, boş bir sıra bularak ortalara doğru yürüdüm ve bir koltuğa yerleştim. Çantamı yere koydum ve sessizce mor şarap kutusunu çıkarıp, loş ışıkta etiketini okudum.

Merlot. Beyaz şarap olmasını umuyordum ama eminim ki Shel'in bunu elden çıkarması gerekiyordu. Kutu şaraplarını sadece bir açık hava etkinliği olduğunda ve dışarıda cam kadeh kullanmak istemediğimizde servis ediyorduk.

Kapağı açıp keskin kokuyu içime çekerken, şarap servisi yapan garsonların anlıyormuş gibi göründükleri süslü aromaların hiçbirinin zerresini alamadım. Burnuma "tatlı kirazların baskın aroması" sinmiş meşe kokusu ya da buna benzer bir şey gelmedi. Tepsimi kaydırarak açtım ve ön sıranın boş olmasından yararlanarak dizlerimi büküp Chucklarımı* koltukların arasındaki kolçaklara koydum.

Şarap kutusunu elimden bıraktım ve Cole'un araması ihtimaline karşı telefonumu arka cebimden çıkarıp pat diye tepsiye, şarabın yanına bıraktım.

Ama telefonum tepside dışarıya kaydı. Bacaklarımın arasına ve oradan da yere düşerken onu yakalamak için hızla kendime çektiğim dizlerim tepsiye çarptı ve ağzı açık duran şarap kutusu devrilerek yere döküldü.

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı ve nefesimi tuttum. Kısık sesle, "Lanet olsun!" dedim.

Hay aksi!

Ayaklarımı tekrar yere koydum, tepsiyi yana doğru ittim ve yere eğilerek, el yordamıyla telefonumu aramaya başladım. Parmaklarım dökülen şaraba dalıp çıkarken, pislik yüzünden irkildim. Başımı kaldırıp koltuklara bakınca, birkaç sıra aşağıdaki üç kişilik erkek grubunu gördüm; tam önümde ve aşağıya doğru akmakta olan şarabın hizasında oturuyorlardı.

* ABD'li basketbol oyuncusu Chuck (Charles Hollis) Taylor'ın (1901-1969) önerisiyle geliştirilen Converse serisi. (ç.n.)

Punk 57'nin çok satan yazarı
Penelope Douglas'tan
yakıcı, yasak aşk hikâyesi

JORDAN

Gidecek başka hiçbir yerim yokken beni yanına aldı.
Beni kullanmıyor, canımı yakmıyor ya da beni unutmuyor.
Bana bir hiçmişim gibi davranmıyor ve beni hafife
almıyor. Beni hatırlıyor, benimle gülüyor ve bana bakıyor.
Beni dinliyor, beni koruyor ve beni görüyor.
Yanıma yaklaştığında kalbim öyle hızlı atıyor ki.
Ama bunu durdurmalıyım. Bu olamaz, olmamalı.

PIKE

Yardım ettiğimi düşündüğüm için onu evime aldım.
Yemek pişirir ve biraz temizlik yapar diye düşünmüştüm,
kolay bir çözüm gibi görünüyordu ama günler geçtikçe,
her şey zorlaştı. Aklımın ve bakışlarımın
ona kaymasına engel olmalı ve evde onunla her
karşılaştığımda nefesimi tutmayı bırakmalıyım.
Ona dokunamam, bunu hayal bile etmemeliyim.
Çünkü o, oğlumun kız arkadaşı.

Çeviren: Güneş Becerik Demirel

